

высоко; въ туй врѣме влязватъ едно подиръ друго два три и съ благовѣніе слагатъ цѣпеничкитѣ дърва прѣдъ тезгяха. Уста Генко забѣлѣзва, че едното момче носи малко дръвче, исхуква го, защо не е донесълъ нѣкожъ сѣчка отъ плѣтътъ, момчето му са оправѣж, че баща му ходилъ съ кирѣж, и не е ходилъ още въ корѣж, че нѣматъ дърва, че като иди, той ще навакса).

Момчетата.

Другитѣ четѣтъ, а копанджіитѣ ленчатъ).

Уста Генко.

Какво сте са разленцали тамъ, бре, магареки сынове! (Шипа съ прѣта по земята.) Чакайте . . . Чакайте . . . (скърца съ жбы) Азъ ще свърша . . . Азъ щѣ ви кажѣ вамъ, какъ са похържа . . .

Момчетата.

(Четѣтъ, а единътъ отъ копанджіитѣ са оправѣ).

Уста Генку.

Оправѣй са тамъ — оправѣй, куче сыне! Азъ щѣ ти кажѣ, какъ са испуща кокошкѣ. (Маже съ черишъ и къмъ публикѣтъ, като сегисъ тогисъ поподръпва съ жбы нѣрче мишинѣ, поглѣжда и хортува). Виждате ли, презъ дѣне си единъ мой нѣкога чиракъ (поглажда си мустака съ ржкѣ), а днесъ добъръ занаятчія (съ другій гласъ), Най добрата боза той прави: туй го знае сичкото село; пилъ сѣмъ и азъ отъ неѣ бозѣ — много хубава боза: често бива гуровичка и присѣдяла, ама и хубава. — Е, че, като пекатѣ да видите, този челякъ за туй салъ, както простиятъ му умъ разбира, тѣй той казва, за туй салъ, че сѣмъ отво-